

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Cauza penală

Judecătoria Telenești

Nr. 1a-40/14

Judecător V. Stihii

DECIZIE

25.06.2014

mun. Bălți

Colegiul judeciar penal al Curții de Apel Bălți în componența

Președintelui de ședințe: Gheorghe Scutelnic

Judecătorii: Angela Revenco și Ion Talpa

Cu participarea

Procurorului: Elena Bogdan și Liliana Pasat

Avocatului: Constantin Bosfi

grefieri: Marina Tofan

a judecat în ședință publică apelurile procurorului în Procuratura Anticorupție Octavian Iachimovschi și cel suplimentar al procurorului în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Elena Bogdan declarate împotriva sentinței judecătorei Telenești din 07.12.2012 prin care procesul penal în privința inculpatului:

xxxxNUMExxxx, născut la xxxxDATA_NASTERIIxxxx,

originar din sat. Sărăteni, Telenești, moldovean,

cet. RM, cu studii superioare incomplete, căsă-

torit, domiciliat în sat. Suhulceni, Telenești, fără

antecedente penale,-

pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal a fost încetat în corespondere cu art. 391 Cod pr. penală pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea lui la răspunderea penală.

Cauza penală s-a aflat în procedura judecătorei Telenești pe perioada 18.09.2012 – 07.12.2012 și în cea de apel pe perioada 04.01.2013 – 25.06.2014.

Pentru a se expune pe marginea apelurilor declarate, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința nominalizată s-a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului xxxNUMExxxx pe marginea învinuirii lui formulate în rechizitoriu în aceea, că activînd în calitate de șef al Oficiului de Executare Telenești și fiind în virtutea funcției deținute persoană cu funcție de răspundere cu calitatea de persoană publică căreia într-o instituție de stat i s-au acordat permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrativ de dispoziție, avînd în conformitate cu fișa postului responsabilitatea executării juste a documentelor executorii, și-a depășit vădit limitele împuternicirilor acordate prin prin lege, manifestat prin faptele expuse în continuare:

La data de 17.02.2010 executorul judecătoresc din cadru OE Telenești D.G a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-958 liberat la data de 10.11.2009 de către judecătoria Telenești privind încasarea datoriei în sumă de 14 139 euro de la D. Vi în beneficiul lui Popovici Anatol. Întru asigurarea executării hotărîrii judiciare, la data de 26.07.2010 executorul judecătoresc D. G prin p/v de sechestră și închirierea adoptată în acest sens, a aplicat sechestră pe bunul imobil disco-barul "La Ventura" ce-i aparținea cu drept de proprietate lui Domnișoru Victor, evaluînd-ul la suma de 159 537 lei MDA.

La data de 19.08.2010 debitorul D V a contestat în instanța de judecată acțiunile executorului judecătoresc referitor la aplicarea sechestrului din 26.07.2010, contestația lui fiind respinsă.

Ulterior, xxxxNUMExxxx acționînd contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (în redacția legii din 2005) ce stabilește, că contestarea actelor executorului judecătoreesc suspendă vînzarea bunului sechestrat pînă la pronunțarea unei hotărîri judecătorești definitive, art. 402 alin. (1) Cod pr. civilă ce stabilește termenul de 20 zile pentru declararea recursului din data adoptării hotărîrii motivate și art. 403 Cod pr. civilă, potrivit căroră recursul suspendă executarea hotărîrii, neținînd cont de faptul că hotărîrea judecătorească din 19.08.2010 nu era definitivă, la data de 27.08.2010 a admis și a înaintat spre publicare în ziarul local "Cuvîntul" nr. 32, anunțul cu privire la desfășurarea la data de 10.09.2010 a licitației publice cu strigare, la care urma să fie expus spre vînzare bunul sechestrat – barul "La Ventura" cu suprafața de 452 m.2 cu prețul inițial de vînzare de 159 537 lei. Drept rezultat la data de 06.09.2010 executorul D. G. emite o încheiere privind organizarea licitației prin care dispune desfășurarea ei pentru vînzarea bunului sechestrat.

La data de 07.09.2010 șeful OE Telenești Gh. Bulat în calitatea sa de persoană cu funcție de răspundere, neținînd cont de faptul, că în corespundere cu prevederile art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare (redacția legii din 2005), doritorii de a participa la licitație urmează să prezinte cererea de participare la licitație cu indicarea prețului propus pentru bunul scos la licitație, acceptă pentru participare la licitație cererile cu nr. 1056 și 1055 depuse respectiv de Rebeja Marin și Nicoară Petru, ce nu conțineau informația referitor la prețul propus.

Totodată, în funcția deținută de șef al OE Telenești și fiind persoană cu funcție de răspundere, xxxxNUMExxxx a ignorat necesitatea verificării rezonabilității prețului inclus de către executorul G. D. în conținutul p/v cu privire la sechestrul din 26.07.2010. Continuîndu-și activitatea criminală și neluînd în considerație faptul, că cererile participanților la licitație nu întrunesc condițiile legale, liberează cetățenilor R. M și N P bilet de participare la licitația preconizată pentru data de 10.09.2010. În ziua respectivă, xxxxNUMExxxx participînd în calitate de licitator, încalcînd prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare, potrivit căroră contestarea actelor executorului judecătoreesc suspendă vînzarea bunului sechestrat pînă la rămîinerea definitivă a hotărîrii judecătorești, precum și a celor de la art. art. 402 alin. (1) și 403 Cod pr. civilă ce stabilesc termenul de 20 zile de declarare a recursului împotriva hotărîrii judiciare și suspendarea executării hotărîrii pe perioada examinării recursului, fără a ține cont de faptul, că la momentul petrecerii licitației – 10.09.2010, hotărîrea judiciară din 19.08.2010 nu era definitivă, a expus spre vînzare imobilul cu nr. cadastral 8950203.082.01 cu prețul inițial de 159 573 lei MDA.

Ca rezultat al petrecerii licitației, xxxxNUMExxxx a indicat în conținutul p/v cu privire la licitație din 10.09.2010, în rubrica rezervată pentru includerea sumelor propuse de către participanții la licitație, sume echivalente sumelor finale propuse de către aceștea, acțiuni ce contravin prevederilor art. 128 alin. (2) Cod de executare potrivit căroră, dacă în cererile de participare este propus un preț care depășește valoarea bunului stabilit în p/v cu privire la sechestrul, sau după caz în raportul de evaluare a lui, prețul inițial al bunului scos la licitație va fi cel mai mare propus de către participantul la licitație. Drept rezultat imobilul a fost adjudecat lui R M, care a propus suma de 235 000 lei MDA.

În continuarea acțiunilor sale xxxxNUMExxxx a emis la 16.09.2010 încheierea privind încetarea procedurii de executare nr. 20/3 din 18.02.2010 și contrar prevederilor art. 80 alin. (3) Cod de executare nu a transmis documentul executoriu împreună cu copia încheierii judecătorești Telenești pentru anexare la dosarul civil. În rezultatul acestor acțiuni au fost cauzate daune considerabile intereselor publice prin știrbirea imaginii autorității publice, precum și intereselor persoanei fizice D. V, căruia i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 445 000 lei MDA.

Respectivele acțiuni a inculpatului xxxxNUMExxxx au fost încadrate de către acuzare la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal cu calificativele "săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice, soldate cu urmări grave".

Motivul încetării de către instanța de fond a procesului penal în privința lui xxxxNUMExxxx fiind nerespectarea de către organul de urmărire penală a competenței după materie, or în viziunea sa, infracțiunile prevăzute la art. 328 Cod penal cunt transmise în competența OUP al Centrului Național Anticorupție cu excepția celor care au cauzat daune persoanelor fizice, acestea fiind trecute în competența altor organe abilitate. În motivarea acestei concluzii, instanța a făcut referire la prevederile art. 271 alin. (7) Cod pr. penală potrivit căroră numai Procurorul General și adjuncții lui, în caz de necesitate, pot dispune printr-o ordonanță motivată competența altui OUP decît cel expres stipulat de lege. Dat faptului, că în cauza penală lipsește o atare ordonanță de stabilire a competenței, instanța prin prisma art. 251 Cod pr. penală a concluzionat nulitatea absolută a actelor procedurale întocmite în cadrul urmăririi penale, dispunînd în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală colaborat cu art. art. 275 pct. 9); 285 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod pr. penală încetarea pe caz a procesului penal pentru că există circumstanțe care exclud tragerea inculpatului la răspunderea penală.

În termenul și modul prevăzut de art. art. 401-402 Cod pr. penală legalitatea sentinței de încetare a procesului penal a fost contestată cu apel de către procurorul Procuraturii Anticorupție ce a reprezentat învinuirea în instanța de fond Octavin Iachimovschi, care solicită casarea acesteia ca fiind vădit ilegală cu rejudecarea cauzei. În motivarea cerințelor formulate autorul apelului menționează interpretarea eronată de către instanța de fond a legii procesuale, or, competența materială a infracțiunilor prevăzute de art. 328 Cod penal, este trecută în exclusivitate CNA, fără pretinsa excepție, nominalizată în conținutul sentinței adoptate. Excluzînd posibilitatea punerii la îndoială a ordonanței de pornire a urmăririi penale, autorul apelului face referire la art. 270 alin. (9) Cod pr. penală potrivit căruia, în caz de necesitate, procurorul în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, este în drept să exercite personal urmărirea penală sub toate aspectele și în orice cauză penală, prevederile căruia exclud totalmente soluția judiciară privind pretinsa încălcare de către organele procuraturii a competenței după materie la instrumentarea prezentei cauze. În aceeași ordine de idei se invocă și interpretarea eronată de către instanța de judecată a prevederilor art. 271 Cod pr. penală ce se referă la dreptul Procurorului General și adjuncților lui de a stabili competența după materie, or respectivele atribuții se răsfrîng asupra organelor de urmărire penală din cadrul MAI, CNA și SV, care în corespundere cu art. 253 alin. (2) Cod pr. penală sunt reprezentate de către ofițerii de urmărire penală. De rînd cu aceasta, acuzarea susține aplicarea eronată de către instanța de judecată a prevederilor art. 271 alin. (1) Cod pr. penală, care în sentință au fost reflectate prin prisma modificărilor operate în legea procesuală penală din 27.10.2012, potrivit căruia, procurorul fiind sesizat în modul prevăzut de art. 262 Cod pr. penală este obligat să-și verifice competența după materie, pe cînd la data pornirii urmăririi penale pe caz, această obligativitate se referă în exclusivitate organelor de urmărire penală, legea procesuală neavînd puterea

retroactivă. Cu referire la aplicabilitatea art. 251 Cod pr. penală ce se referă la nulitatea absolută a actului procesual, autorul apelului, prin prisma art. 6 Cod pr. penală, invocă neconstatarea de către instanța de judecată în conținutul sentinței de încetare a procesului penal a actelor procesuale concrete, ce în viziunea sa, sunt lovite de nulitate. Și în final acuzarea face referire la prevederile art. 6 alin. (6) a Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, potrivit cărora urmărirea penală a executorului judecătoresc poate fi exercitată doar de procuror. Drept urmare a celor invocate, autorul apelului susține incorectitudinea aplicării de către instanța de judecată la adoptarea sentinței în prezenta cauză a prevederilor art. 275; 285; 332 și 391 Cod pr. penală, motiv pentru care solicită casarea ei, cu rejudecarea cauzei.

La data de 12.02.2013 procurorul în procuratura de nivelul CA Bălți Elena Bogdan a depus un apel suplimentar prin care a solicitat casarea sentinței, cu reluarea cercetărilor judecătorești și pronunțarea unei soluții noi privind condamnarea inculpatului xxxxNUMExxxx pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal la șase ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități ce țin de executarea deciziilor judiciare pe termen de trei ani. În motivarea cerințelor formulate, pe lângă erorile de drept procesual pretinse a fi admise de către instanța de judecată la adoptarea sentinței, referitor la care s-a expus autorul apelului de bază, se invocă prezența în cauză a unui număr impunător de probe ce confirmă vinovăția inculpatului în faptele lui imputate, din numărul acestora făcând parte declarațiile părții vătămate V. Domnișoru și a martorilor M. R, R. C. și D. E, precum și actele procesuale ce vizează acțiunile întreprinse de inculpat în vederea executării unui document executoriu.

În fața instanței de apel partea acuzării reprezentată de către procurorul Elena Bogdan, înlocuită ulterior prin dispoziția de participare cu procurorul Liliana Pasat, a solicitat admiterea în tot a cerințelor formulate în cele două apeluri pe motivele și cu argumentele invocate în ele, casarea sentinței judiciare, cu reluarea cercetărilor judecătorești întru audierea nemijlocită a inculpatului, părții vătămate, martorilor și cercetarea bazei probante, administrate în cauză, cu pronunțarea unei soluții noi de condamnare a inculpatului xxxxNUMExxxx în sensul învinuirii lui formulată în rechizitoriu.

Inculpatul xxxxNUMExxxx a pledat nevinovat, solicitând păstrarea fără modificări a soluției judecătorești pe motiv că nu a comis faptele prejudiciabile imputate de acuzare, exercitându-și atribuțiile funcționale în strictă coconcordanță cu fișa de post și actele normative ce-i reglementează activitatea.

Avocatul Constantin Bosîi în exercitarea apărării inculpatului xxxxNUMExxxx deși a pledat pentru păstrarea fără modificări a sentinței judiciare cu respingerea apelurilor declarate de procurori, în argumentarea poziției sale s-a referit la lipsa probelor ce ar dovedi vinovăția acestuia în faptele lui imputate, or procedura petreceri licitației a fost organizată de către executorul judecătoresc Galina Donos, în gestiunea căreia se afla titlul executoriu și care de altfel a întreprins toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii judiciare, inculpatul consemnând doar careva din actele procesuale, necunoscut despre contestarea în ordine de recurs a p/v de sechestru, această împrejurare devinându-i cunoscută doar după petrecerea licitației. De rînd cu aceasta apărarea susține, că deși V. D a contestat în instanța de judecată legalitatea întocmirii p/v cu privire la sechestru, acesta, potrivit hotărârilor adoptate pe caz, nu a fost anulat, fapt ce presupune legalitatea petrecerii respectivei acțiuni, iar de aici netemeinicia acuzațiilor aduse lui xxxxNUMExxxx.

Verificînd legalitatea sentinței contestate și temeinicia cerințelor formulate de apelanți în raport cu materialele cauzei penale, ascultînd pledoriile participanților procesului penal, Colegiul în corespundere cu art. art. 414 alin. (6); 415 alin. (2/1) Cod pr. penală și a recomandărilor Plenului CSJ, expuse în pct. 14 a Hotărîrii nr. 22 din 12.12.2005 "Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordin de apel", a admis demersul procurorului privind reluarea cercetărilor judecătorești cu verificarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, dispunînd admiterea, din alte motive decît cele invocate, a apelului inițial și a celui suplimentar declarat de partea acuzării, casînd sentința judecătorești Telenești din 07.12.2012 ca fiind una absolut ilegală, cu pronunțarea în cauză a unei soluții noi, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță privind achitarea în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod pr. penală a inculpatului xxxxNUMExxxx de sub învinuirea lui formulată la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

În susținerea concluziei privind posibilitatea adoptării unei soluții de achitare a inculpatului în apelul declarat de procuror, Colegiul ține să menționeze, că regula neagrării situației (stipulată la art. 410 Cod. pr. penală) se aplică tuturor titularilor dreptului de apel cu excepția procurorului, sarcina căruia este de a reprezenta interesele Legii. Aceasta înseamnă că dacă procurorul a atacat hotărîrea în defavoarea inculpatului, instanța, avînd dreptul de a agrava situația inculpatului, va avea și dreptul de a lua o hotărîre care să atenueze situația acestuia. Același drept se răsfrînge și în cazul apelului părții vătămate în defavoarea inculpatului, instanța de apel fiind în drept să reducă pedeapsa sau chiar să achite inculpatul, aceasta nefiind o încălcare a principiului neagrării situației în propriul apel.

Cît privește argumentarea soluției propriu zise, adoptată de către instanța de apel, în motivarea ei Colegiul reține ilegalitatea sentinței judiciare adoptată în cauza dată, în aspectul interpretării eronate de către instanța de fond a normelor de drept procesual, or aspectele de fapt pentru care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui xxxxNUMExxxx, se află în contradicție cu normele de drept procesual reglementate de legea procesual-penală.

În susținerea acestei concluzii și reieșind din practica unificată a CSJ, Colegiul va face referire la Decizia Plenului Colegiului penal al CSJ din 07.05.2013 adoptată pe marginea recursului în interesul legii formulat de Procurorul General al RM cu privire la interpretarea și aplicarea art. 270 alin. (9) Cod pr. penală, potrivit căreia adoptarea de către instanțele de fond și cele de apel a soluțiilor de încetare a procesului penal în cazurile în care nu s-au respectat de către procuror, normele privind competența organului de urmărire penală, în baza prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală, ca o circumstanță ce exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală, este o interpretare greșită a legii. Prin decizia nominalizată se concretizează cazurile de aplicabilitate a prevederilor normei procesuale stipulate mai sus, colaborată cu prevederile art. 276 pct. 9) Cod pr. penală, care poartă prin sine o importantă concretizare și anume: posibilitatea încetării procesului penal în cazul existenței altor circumstanțe care exclud sau condiționează efectuarea urmăririi penale, urmînd ca acestea să fie expres prevăzute de legea penală, cum ar fi: cazurile de atragere la răspunderea penală pentru trafic de ființe umane sau a copiilor, a persoanei care singură s-a dovedit a fi victimă a acestui trafic; atragerea la răspunderea penală a reprezentanților corpului diplomatic ai statelor străine sau a altor persoane, care potrivit art. 11 alin. (4) Cod pr. penală nu se supun jurisdicției penale a RM, precum și cazurile prevăzute de art. art. 57-58; 217 alin. (5) și 325 alin. (4)

Cod penal care espres stipulează condițiile de liberare de răspunderea penală în legătură cu prezența anumitor circumstanțe.

În același context Curtea a reiețerat, că cazul de încălcare a competenței de efectuare a urmăririi penale de către un alt organ decît cel prevăzut de art. 266-267 Cod pr. penală nu constituie teme de încetare a procesului penal, cu atît mai mult, că nici normele visate în conținutul lor ca și în conținutul art. 271 Cod pr. penală, referitor la obligarea organelor respective de ași verifica competența, nu conțin indicația, că o eventuală efectuare a urmăririi penale, de către un alt organ decît cel prevăzut de lege, trebuie să se soldeze cu adoptarea unei soluții de încetare a procesului penal. Astfel, că soluțiile judiciare de încetare a procesului penal în temeul art. 391 alin. (1) pct 6) Cod pr. penală, ca urmare a nerespectării regulilor de competență la efectuarea urmăririi penale, rămîn a fi nejustificate.

De rînd cu aceasta Curtea a menționat, că ar constitui o nulitate a actelor procesuale în sensul art. 251 alin. (2) Cod pr. penală, încălcarea competenței materiale și personale a procurorului, stipulată la art. 270 alin. (1) și (2) Cod pr. penală, în cazul exercitării urmăririi penale nu de procuror, ci de un alt organ al urmăririi penale. În acest context se menționează, că excepția de la norma generală ce se referă la competența procurorului, este stipulată expres la art. 269 alin. (2) Cod pr. penală, ce stabilește competența specială materială și cea personală a OUP al CNA, care exercită urmărirea penală în cazurile infracțiunilor prevăzute de art. 243, 279, 324-335 Cod penal săvîrșite inclusiv de către executorii judecătorești. Ținînd cont de faptul, că respectiva excepție delimitează competența materială și personală a procurorilor din Procuratura Anticorupție, ca fiind una specializată, în raport cu competența procurorilor altor procuratură teritoriale, inclusiv specializate, aceștea, în corespundere cu art. 269 alin. (2) Cod pr. penală efectuînd conducerea urmăririi penale petrecută de către CNA, ceea ce le permite și exercitarea personală a urmăririi penale în conformitate cu art. 270 alin. (9) Cod pr. penală, fapt ce nu poate servi teme de încetare a procesului penal în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală.

Cu privire la aplicabilitatea prevederilor art. 251 Cod pr. penală, Plenul CSJ a reținut, că încălcarea normelor juridice privind competența după materie sau calitatea persoanei la urmărirea penală nu poate genera nulitatea tuturor actelor cauzei penale, or actele de sesizare a OUP (art. 262-264 CPP), de începre a urmăririi penale și cele efectuate în corespundere cu art. art. 254, 257 alin. (2) CPP rămîn a fi legale. Ținînd cont de faptul, că organul de urmărire pnală în corespundere cu art. 272-273 CPP, indiferent de competență, este în drept să dispună pornirea urmăririi penale, ce se confirmă de procuror, chiar și în cazul încălcării de către procuror a competenței după materie sau persoană, actul de sesizare a instanței rămîne a fi valabil, aceasta fiind obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în fața judecătii. Respectiv probele administrate în fața instanței prin intermediul constatărilor tehnico-științifice și medico-legale, expertizelor, documentelor și declarațiilor martorilor/părții vătămăte, urmînd a fi examinate și apreciate reieșînd din pertenență, concludentă și utilitatea lor la rezolvarea cauzei penale.

Cu referire la aspectele de drept procesual expuse în Decizia nominlatază, Colegiul verificînd temeuriile de încetare a procesului penal în cauza dată, reține interpretarea eronată și respectiv aplicarea nejustificată de către instanța de fond la adoptarea sentinței în cauză, a normelor de procedură penală stipulate la art. art. 275 pct. 9), 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală, or procurorul în Procuratura Anticorupție Octavian Iachimovschi, care dealtfel este și autorul apelului de bază, reprezentînd învinuirea în instanța de fond, în corespundere cu prevederile art. 269 alin. (2) și 270 alin. (9) Cod pr. penală, a fost în drept procesual să exercite personal urmărirea penală în prezenta cauză, fapt pentru care argumentele formulate de el în acest sens urmează a fi admise, dispunîndu-se pe aceste temeuri, casarea sentinței judecătorești ca fiind una ilegală.

De rînd cu aceasta Colegiul ține să menționeze și o altă eroare admisă de către instanța de judecată, care deși nu și-a regăsit reflectare în apelurile formulate de partea acuzării, influențează legalitatea sentinței judiciare.

Astfel, dispozia art. 350 alin. (1) Cod pr. penală stipulează, că în caul în care la ședința preliminară s-au constatat temeuriile prevăzute de art. 332 Cod pr. penală, instanța, prin sentință motivată poate înceta procesul penal în cauza respectivă.

Făcînd trimitere la această normă procesulă, instanța a adoptat sentința de încetare a procesului penal în cadrul unei ședințe de judecată, cînd cauza a fost deja pusă pe rol, nerespectîndu-și obligativitatea cercetării nemijlocite a probelor administrate de către acuzare la faza urmăririi penale. Or, rămîne a fi inacceptabilă petrecerea a cinci ședințe preliminare, cu amînarea fiecărei din ele la un interval de trei-patru săptămîni, ca în final să se pronunțe o sentință de încetare a procesului penal în temeul art. 350 Cod pr. penală.

Respectiv, și în acest aspect sentința judecătorească rămîne a fi una ilegală, ce determină necesitatea casării ei.

Constatănd erorile de fapt și de drept admise de către, instanța de fond la adoptarea sentinței contestate și concluzionînd necesitatea casării ei, Colegiul reluînd cercetarea judecătorească pe caz, ține să menționeze, că în corespundere cu pnct. 14.2 a Hotărîrii Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel, completată prin hotărîrea nr. 10 din 24.12.2010, apelul constituînd o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării în apel, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și la administrarea oricăror probe noi. Instanța de apel poate adopta una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciînd temeincia sau netemeincia învinuirii sau dispunînd, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, potrivit pct. 14.7 a hotărîrii nominalizate chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 CPP.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Disponind rejudecarea cauzei cu admiterea în acest sens a demersului formulat de partea acuzării, Colegiul a recurs la cercetarea bazei probante administrate la faza urmăririi penale, prin audierea nemijlocită a inculpatului, părții vătămate, martorilor și cercetarea probelor materiale.

Audiat în instanța de apel, inculpatul xxxNUMExxxhendie Onisim nu și-a recunoscut vinovăția în faptele lui imputate, declarând, că titlul executoriu privind încasarea de la V. D în beneficiul lui A. P a sumei de 14 mii euro, s-a aflat în procedura executorului judecătoresc Galina Donos, care a și întreprins măsurile de executare, prevăzute de Codul de Executare în vederea executării unei hotărâri judecătorești definitive. Respectiv, în vederea asigurării executării actului judiciar, executorul judecătoresc Galina Donos a pus sechestrul pe imobilul ce-i aparținea lui V. D – barul "La Ventura" din sat. xxxORAS_SATxxxx r-l Telenești. Tot ea, a efectuat și acțiunile ce țin de petrecerea licitației, ieșind la fața locului unde a întocmit p/v de sechestrul cu evaluarea imobilului la suma de aproximativ 165 mii lei MD, după care a scos bunul la licitație, prin emiterea încheierii de organizare a acesteia. Reieșind din conținutul Legii cu privire la executarea silită, precum și din prevederile art. art. 8 și 17 Codul de Executare (în redacția legii din 2004 aplicabilă la data comiterii pretinselor fapte), care expres stipulează independența executorului judecătoresc în procesul de executare, fiind inadmisibilă orice emixtiune din partea altor persoane, a fost lipsit de posibilitatea de a interveni în procesul de executare a hotărârii judiciare.

Inițial în baza încheierii din 09.04.2010 executorul judecătoresc G. D. a dispus aplicarea sechestrului pe barul "La Ventura", întocmind în acest sens p/v din aceeași dată, care ulterior a fost declarat nul printr-o hotărâre judecătorească (f.d. 30-31 v.1). Ulterior, la 26.07.2010 ea repetat a pus sechestrul pe acest imobil, evaluându-l potrivit informației, probabil parvenite de la oragul cadastral la suma de 159 537 lei MD, legalitatea întocmirii în acest sens a p/v de sechestrul confirmând-o prin semnătura efectuată în conținutul lui (f.d. 35 v.2). Despre contestarea de către debitorul V. a legalității acțiunilor executorului judecătoresc, a aflat doar după petrecerea licitației, la momentul declanșării ei, în procedura de executare fiind lipsă a careva date în acest aspect, iar executorul judecătoresc G. D necomunicându-i aceste împrejurări. Totodată, potrivit art. 73 CE contestarea acțiunilor executorului servește temei de suspendare a procedurii de executare, doar în baza unei încheieri judiciare, adoptată în acest sens, care în cauza respectivă lipsea la data petrecerii licitației. Prevederile Codului de Executare permit adresarea executorului în instanța de judecată în vederea solicitării suspendării procedurii de executare, dar aceasta nu este o obligație a lui, or instanța poate dispune suspendarea procedurii și la cererea debitorului, în cazul în care are aceste își exercită efectiv dreptul de revendicare a bunului. Dat faptului, că încheierea judecătorească privind respingerea contestației lui V. D asupra acțiunilor executorului judecătoresc, a fost contestată de el cu recurs abea la data de 27.09.2010, la data petrecerii licitației – 10.09.2010 nu putea cunoștea despre dorința acestuia de a-și exercita dreptul la un recurs efectiv. Dealtfel, procedura de executare putea fi amânată de către Oficiul de Executare, în cazul în care V. D se adresa cu o cerere în acest sens, însă o atare cerere el nu a depus. Cît privește acțiunile lui nemijlocite, ele s-au manifestat prin expunerea imobilului la licitație prin verificarea cererilor participanților la licitație, prezentate de G. D și consemnarea p/v cu privire la efectuarea ei, după achitarea integral a costului imobilului adjudecat. Biletele pentru participare la licitație au fost întocmite de către Galina Donos, el aplicînd pe ele ștampila. Licitația a început de la prețul inițial a imobilului, stabilit în p/v de sechestrul, cel mai bun preț fiind propus de M. R. Recunoaște admiterea unor omisiuni în conținutul p/v, la rubrica prețului propus, indicînd cel de realizarea a imobilului. Încheierea de încetarea a procedurii de executare a fost emisă de el, după parvenirea pe cont a sumei adjudecate. În legătură cu contestarea de către V. D. la CA Bălți a legalității acțiunilor executorului judecătoresc referitor la întocmirea p/v de sechestrul, a refuzat la moment să-i restituie celui de-al doilea participant la licitație, suma de participare. La 05.11.2010 procedura de executare a fost transmisă altui executor judecătoresc, care a dispus suspendarea ei pînă la soluționarea recursului. Cît privește bunul sechestrat, evaluarea lui, în corespundere cu art. 13 CE, se efectuează de către executorul judecătoresc la prețurile medii de piață în localitatea respectivă. Potrivit art. 8 a CE și art. 17 a Legii cu privire la executarea silită, în funcția deținută, nu era în drept să intervină în modificarea prețului bunului evaluat. Potrivit art. 39 a CE și art. 13 a legii menționate, acțiunile executorului judecătoresc puteau fi contestate nu numai de părțile procedurii de executare, ci și de alte persoane care pretind, că prin executarea silită se aduce atingere dreptului de proprietate și posesie. Ulterior petrecerii licitației, G. Donos i-a comunicat, că V.D i-a prezentat un act de evaluare a imobilului, pe care nu l-a acceptat pentru că nu corespundea cerințelor legii. Îndată ce a fost publicat anunțul privind petrecerea licitației la o dată stabilită, nu putea contramanda efectura ei, aflînd ulterior că anunțul a fost publicat pînă la devenirea încheierii judiciare din 06.09.2010 definitivă (f.d. 22-26 v.2).

Interogat la ședința instanței de apel partea vătămată D. V. a declarat, că titlul executoriu eliberat în temeiul hotărârii judecătorești Telenești privind încasarea de la el în beneficiul lui A.P a sumei de 14 139 euro, s-a aflat în procedura executorului judecătoresc G. D. Întru executarea hotărârii s-a dispus punerea sechestrului pe barul "La Ventura", fapt despre care a fost anunțat de către executor, care ulterior l-a informat și despre urmările de neexecutare benevolă a hotărârii judiciare, imobilul urmînd a fi scos la licitație. Despre imposibilitatea achitării benevole a sumei încasate de către instanță prin hotărâre, a depus și o declarație în scris. Despre petrecerea licitației a fost înștiințat de către executorul G. D, care la data de 09.04.2010 a dispus aplicarea sechestrului pe imobil în absența sa, evaluându-l la 247 242 lei. La data de 21.04.2010 a contestat în instanță acțiunile executorului Galina Donos și prin încheierea din 16.06.2010 s-a dispus nulitatea p/v. Ulterior la data de 26.06.2010, în prezența sa a fost întocmit al doilea p/v de sechestrul, cu evaluarea imobilului la suma de 159 136 lei. Nefiind de acord cu prețul evaluat, la data de 30.07.2010 a contestat legalitatea întocmirii p/v de sechestrul, contestația fiindu-i respinsă prin hotărârea din 19.08.2010, fapt ce l-a determinat ca la 17.09.2010 să depună recurs la CA Bălți. Prin decizia instanței de recurs hotărârea instanței de fond a fost casată, cu remiterea cauzei la rejudecare. Prin hotărârea judecătorești Telenești din 13.04.2011 s-a dispus admiterea contestației cu declararea nulității p/v de sechestrul, respectiva soluție fiind contestată de către creditorul A. P. în instanța de recurs, care l-a respins cererea. La data de 14.02.2012 executorul judecătoresc G. D a depus o cerere de revizuire a acestei hotărâri, care a fost respinsă. Între timp la data de 10.09.2010 a fost petrecută licitația la care barul "La Ventura" a fost înstrăinat cumpărătorului Marin Rebeja la suma de 235 mii lei. Despre petrecerea acesteia a fost înștiințat de către D. G în dimineața respectivei zile. Prezentîndu-se cu întîrziere la Oficiul de Executare, n-a reușit să vorbească cu xxxNUMExxxx, deși anterior ambilor executori li-a comunicat verbal, că nu este de acord cu suma evaluată a imobilului ce este inclusă în conținutul p/v de sechestrul, precum nici cu procedura petrecerii acestuia, considerînd că acesta va servi un temei de amînare a licitației. Susține că imobilul a fost evaluat în baza răspunsului parvenit de la organul cadastral la interpelarea adresată de către Gh. B. Nefiind de acord cu prețul imobilului evaluat de cadastru, din inițiativă proprie s-a adresat la Camera de Comerț și Industrie pentru evaluarea lui, prețul căruia a fost stabilit la un milion lei, însă acest raport nu a fost acceptat de către executori, care la baza petrecerii licitației au pus un certificat de la organul cadastral și nu un raport de expertiză. Legalitatea petrecerii acestei licitații a contestat-o la judecătoria Telenești

la data de 23.09.2010, care prin hotărîrea din 01.10.2010 i-a respins contestația, fapt ce l-a determinat la data de 27.10.2010 să depună recurs la CA Bălți, care prin hotărîrea adoptată a remis cauza la rejudecare în instanța de fond. Prin hotărîrea din 13.07.2013 s-a dispus anularea rezultatelor licitației, fiind contestată cu recurs de către N. P., care între timp devenise proprietarul imobilului. Prin decizia instanței de recurs a fost anulată hotărîrea instanței de fond, fiind recunoscută legalitatea petrecerii licitației. Această hotărîre a contestat-o în ordine de revizuire. Consideră ilegală procedura petrecerii licitației, în timp ce nu era o hotărîre definitivă privind legalitatea întocmirii p/v de sechestrul. La momentul procedurii de executare este transmisă executorului judecătoresc A. R., care a dispus suspendarea ei pînă la adoptarea în cauză a unei hotărîri definitive, respectiv titlul executoriu privind încasarea de la el în beneficiul lui A. P. a datoriei de 14 mii euro așa și nu a fost executat. Consideră că prin acțiunile fostului șef al Oficiului de Executare Telenești xxxxNUMExxxx și a executorului judecătoresc G. D. ce și-au depășit atribuțiile de serviciu, i-a fost cauzat prejudiciu considerabil pe care-l evaluează la sumă de un milion lei, solicitînd-ul spre încasare (f.d. 57-62 v.2).

Martorul R. M a declarat, că despre petrecerea licitației a aflat din anunțul public în presa locală, neștiind cu-i aparține barul "La Ventura". A depus cerere pentru participare la licitație prin strigare, achitînd suma de participare. Ca rezultat al petrecerii licitației, a procurat imobilul în cauză la suma de 250 mii lei, pe care a depus-o pe contul OE. Evaluarea imobilului a fost petrecută de către executorul judiciar și șeful OE. Ulterior a aflat, că fostul proprietar V. D a contestat în instanța de judecată legalitatea petrecerii licitației, examinarea căreia a durat mai mult timp. Între timp a înstrăinat imobilul lui D. C., iar acesta la rîndul său la înstrăinat lui Petru Nicoară. Dat faptului, că a participat la mai multe licitații, unde a procurat imobil, consideră că prețul barului "La Ventura" a fost evaluat corect. La momentul participării la licitație, nu cunoștea de faptul, că imobilul este în litigiu. În cererea depusă pentru participare la licitație, a indicat prețul propus al imobilului (f.d. 90-91 v.2)

Martorul C. R Pavel a declarat, că în anul 2011 a activat în calitate de executor judecătoresc, fiindu-i cunoscute părțile pe dosar. Procedura de executare a titlului executoriu privind încasarea de la V. D în beneficiul lui A P. a sumei de 14 mii euro, a preluat-o de la fostul executor Galina Donos. La momentul preluării procedurii licitația deja era petrecută, noul proprietar al imobilului fiind M.R. Creditorul A. Popovici i-a solicitat eliberarea de pe cont a sumei adjudecate, însă debitorul V. D a prezentat copiile recursurilor declarate împotriva p/v de sechestrul și a celui de petrecere a licitației, motiv pentru care a refuzat liberarea banilor de pe cont. În legătură cu aceasta A. P s-a adresat în judecată, fapt pentru care a dispus suspendarea procedurii de executare, motiv pentru care acesta i-a înaintat recuzare, ce a fost soluționată de către șeful Oficiului teritorial de Executare Bălți, care l-a impus să preia procedura de executare, însă care ulterior i-a fost transmisă executorului judiciar din cadrul OE Soroca A.R. Susține, că la procedura de executare a fost anexat raportul de evaluare a imobilului în jur de un milion lei. Nu-și amintește dacă careva din actele procesuale au fost executate de către xxxxNUMExxxx, deși el a avizat unele din aceste documente. Referitor la petrecerea licitației, invocă că p/v era întocmit de executorul judecătoresc G. D, iar licitația de facto a fost petrecută de șeful Oficiului de Executare Telenești xxxxNUMExxxx.

Martorul P. N a declarat, că din publicația mass-media a aflat despre petrecerea de către Oficiul de Executare a licitației la care va fi expus spre vînzare barul "La Ventura". Manifestînd dorința de participare la licitație, a depus în acest sens o cerere în scris executorului judecătoresc G. D, achitînd suma de participare. La data stabilită, licitația nu a fost petrecută fiind amînată pentru o altă dată, cînd s-a prezentat, dar imobilul a fost procurat de al doilea participant R. M. Nu-și amintește costul inițial al imobilului, nici suma propusă de el. Ulterior M. R a înstrăinat imobilul unei persoane, care la rîndul său i-a înstrăinat barul lui la prețul de 28 mii euro, la moment fiind proprietarul acestui imobil (f.d. 33-34 v.2).

Martorul E. D a declarat că în anul 2009 a activat în calitate de șefa cancelariei Oficiului de Executare Telenești, la ea păstrîndu-se ștampilele de intrare și eșire a corespondenței, care puteau fi aplicate pe actele executorii doar de către persoanele împuternicite. Pentru că nu dispunea de un birou separat, se afla într-o încăpere cu șeful OE Gh. B. Procedura de executare referitor la barul "La Ventura" se afla la G. D. Cunoaște despre încetarea procedurii de executare pe acest caz, văzînd-o în dosarul de executare, deși în registrul de ieșire a corespondenței, sub numărul de ieșire aplicat pe încheierea în cauză, figura un alt document. Nu poate explica această împrejurare. Nu-și amintește cine a depus cererile de participare la licitație, deși toate cererile în acest sens, le înregistra ea personal (f.d. 46-47 v.2).

În calitate de probe scrise, care în opnia acuzării denotă vinovăția inculpatului în faptele lui comise, spre cercetrea instanței de apel, au fost prezentate

- p/v de examinare a procedurii executorii pe marginea titlului executoriu nr. 2-

958/09 din 15.02.2010 privind încasarea de la V. D în beneficiul lui

Popovici Anatol a sumei de 14 139 euro sau echivalentul acesteea în lei MDA (f.d.

16-23 v.1);

- titlul executoriu nr. 2- 958/09 din 15.02.2009 (f.d. 24-25 v.2);

- încheierea privind primirea spre executare a documentului executoriu cu

intentarea procedurii de executare și acordarea termenului pentru executarea benevolă din 17.02.2010, emisă de către executorul judecătoresc G. D, prin care aceasta i-a acordat debitorului termen de 15 zile pentru executarea benevolă a hotărîrii judecătorești (f.d. 26);

- încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu și aplicarea sechestrului pe bunurile debitorului din 17.02.2010 (f.d. 27);

- interpelarea adresată ÎS "Cadastru" de către șeful OE Telenești Gh. B referitor la costul imobilului cu nr. cadastral 8950203082,01 amplasat în localitatea xxxxORAS_SATxxxx, Tlenești ce se află în proprietatea lui V. Domnișoru (f.d. 28 v1);

- răspunsul parvenit de la ÎS "Cadastru" potrivit căruia costul acestui imobil este de 156 742 lei (f.d. 29 v/1);

- încheierea executorului judecătoresc D. G din 26.07.2010 privind aplicarea sechestrului pe barul "La Ventura" cu suprafața de 452 m.p. ce-i aparține debitorului V. D (f.d. 34 v.1);
- p/v de sechestrul a barului "La Ventura" din 26.07.2010 întocmit de către G. D cu evaluarea prețului acestuia în sumă de 159 537 lei, nefiind aprobat de către Gh. B (f.d. 35 v.1);
- încheierea din 06.09.2010 privind organizarea licitației, întocmită de către Galina Donos (f.d. 42 v.1);
- cererea lui R. M de participare la licitația din 10.09.2010 privind vânzarea barului "La Ventura" (f.d. 44 v.1) și bonul de plată a accontului pentru participare la licitație, liberat pe numele lui la suma de 3199 lei (f.d.43 v.1);
- cererea lui N.P de participare la licitația din 10.09.2010 privind vânzarea barului "La Ventura" (f.d. 46 v.1) și bonul de plată a accontului pentru participare la licitație, liberat pe numele lui la suma de 3199 lei (f.d.45 v.1);
- biletele de participare a lui N. P și R. M la licitația privind vânzarea barului "La Ventura" consemnate de către Gh. B (f.d. 47 v.1);
- anunțul publicat în ziar privind petrecerea licitației consemnat de către Gh, B (f.d. 48-50 v.1);
- p/v de licitație din 10.09.2010 consemnat de către xxxxNUMExxxx, G.D, M. R, P. N, debitorul A. P. și mandatarul lui A H, din conținutul căruia rezultă că câștigătorul licitației a devenit Rebaja Marin cu suma propusă de 235 mii lei MDA (f.d. 51 v.1);
- informarea de către G. Da ÎS "Cadastru" despre petrecerea licitației cu strigare, la care a fost vândut barul "La Ventura" cu 235 mii lei (f.d 53 v.1);
- p/v de transmitere în proprietatea lui R.M a lotului adjudecat consemnată de către G.D (f.d. 54 v.1);
- încheierea din 16.09.2010 privind distribuirea sumelor încasate de la Victor Domnișoru prin vânzarea imobilului consemnată de către G. D (f.d. 35 v.1);
- raportul de evaluare a imobilului - barul "La Ventura" și a terenului aferent acestuia, amplasat în localitatea xxxxORAS_SATxxxx r-l Telenești, efectuat la solicitarea lui V. D. de către Camera de Comerț și Industrie la suma de 1 445 000 lei (f.d. 53-82 v.1);
- contractul de vânzare-cumpărare a imobilului barul "La Ventura" încheiat la data de 25.06.2008 între A. P. și V. D. la suma de 365 259 lei MDA (f.d. 84 v.1);
- materialele dosarului cadastral referitor la imobilul din litigiu (f.d. 90-102 v.1);
- copia registrului de intrare a corespondenței OE Telenești pe perioada 25.09.2008 – 30.09.2010 (f.d. 108-111) și registrul de evidență a corespondenței ieșite (f.d. 112-114 v.1);
- încheierea din 16.09.2010 de încetare a procedurii de executare consemnată de Gh. Bulat (f.d. 136 v.1);
- răspunsul președintelui judecătoriei Telenești, din care rezultă, că OE nu a anunțat instanța de judecată despre executarea t/e privind încasarea de la V. D în beneficiul lui A. P a sumei de 14 mii euro (f.d. 141 v.1).
- ordinul de numire permanentă a lui Gh. B în funcția de șef al OE Telenești

din 02.04.2005 (f.d. 159 v.1) și fișa postului șefului OE Telenești Gh. B potrivit căreia în obligațiile acestuia intră: efectuarea acțiunilor de supraveghere și control al executării documentelor executorii de către executorii judecătorești; emiterea încheierilor de încetare a procedurii de executare; verificarea procedurilor executorii ale executorilor judecătorești și dosarele personale a beneficiarilor (f.d. 160-164 v.1).

Verificând minuțios împrejurările de fapt și aspectele de drept a cauzei, precum și efectuând cercetarea nemijlocită, multilaterală și obiectivă a probelor administrate în ea, Colegiul ajunge la concluzia privind nevinovăția lui xxxxNUMExxxx în faptele lui imputate, or acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive a laturii obiective a componenței de infracțiune, prevăzută la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

În susținerea acestei concluzii Colegiul reține, că potrivit doctrinei penale, când ne referim la acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, stipulată la art. 328 alin. (1) Cod penal, avem în vedere oricare din următoarele patru modalități faptice:

- săvârșirea unei acțiuni ce ține de competența unei alte persoane publice;
- săvârșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către făptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege sau într-un alt act normativ (circumstanțe care lipsesc la momentul săvârșirii de către el a faptei);
- săvârșirea unipersonală a unei acțiuni pe care o poate efectua exclusiv un organ colegial și , -
- săvârșirea unei acțiuni pe care nimeni și în nici un fel de circumstanțe nu este în drept să o comită.

Specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este, că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ, ori acțiune ce nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ. Este adevărat că, la etapa inițială de săvârșire a infracțiunii specificate la alin.(1) art.328 CP, punctul de plecare este competența de serviciu a făptuitorului. Or, în mod firesc, pentru a depăși limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, trebuie mai întâi să se afli în cadrul acelor limite. Însă, ulterior, desfășurarea activității infracționale ia o asemenea turnură, încât cele săvârșite de făptuitor exced cadrul drepturilor și atribuțiilor, ce i-au fost acordate prin lege.

Sub aspectul laturii obiective infracțiunea prevăzută la alin.(1) art.328 CP se manifestă prin faptul, că făptuitorul își întrece competența, depășind limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Aceasta înseamnă că făptuitorul manifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. În lipsa caracterului vădit al depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, răspunderea nu poate fi aplicată potrivit alin. (1) art.328 Cod penal.

Nici unul din criteriile specificate mai sus, partea acuzării nu a indicat în conținutul acuzațiilor formulate inculpatului.

Astfel, raportînd aspectele de fapt a cauzei penale la normele legii materiale expuse mai sus, Colegiul ține să menționeze, că acțiunile imputate inculpatului privind:

- admiterea la data de 27.08.2010 spre publicare în sursele mass-media a anunțului privind desfășurarea la data de 10.09.2010 a

licitației asupra imobilului – barul ”La Ventura”, legalitatea acțiunilor de sechestră a căruiă erau obiect de litigiu, or legalitatea hotărîrii judeciare din 19.08.2010 privind respingerea contestației debitorului V. D, a fost cocontestată de către el la data de 23.09.2010 în instanța de recurs, în termenul stabilit de 20 zile prevăzut la art 402 alin. (1) Cod pr. civilă, pretinzîndu-se încălcarea de către el a prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (în redacția legii din 2005) ce stipulează, că contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vînzarea bunului sechestrat pînă la pronunțarea unei hotărîri judecătorești definitive;

- interpelarea adresată ÎS ”Cadastru” de către șeful OE Telenеști Gh. B referitor la costul imobilului cu nr.cadastral 8950203082,01 amplasat în localitatea xxxxORAS_SATxxxx, Telenеști ce se află în proprietatea lui V. D. (f.d. 28 v1);
- admiterea la data de 07.09.2010 spre participare la licitație a lui M. R și P. N, în conținutul cererilor cărora nu era stabilit prețul propus de ei penntru procurarea imobilului, precum și liberarea lor a biletelor de participare la licitație pretinzîndu-se încălcarea de către el a prevederilor art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare (redacția legii din 2005);
- ignorarea necesității verificării rezonabilității prețului inclus de către executorul judecătoresc G. D în conținutul p/v de sechestră;

- petrecerii la data de 10.09.2010 a licitației, deși hotărîrea judiciară din 19.08.2010 nu era definitivă;

- includerea în rubrica rezervată pentru notificarea prețului inițial propus de participanți, a celui care a fost propus de ei în cadrul petrecerii licitației, pretinzîndu-se încălcarea în acest aspect a prevederilor art. 128 alin. (2) Cod de executare potrivit cărora, dacă în cererile de participare este propus un preț care depășește valoarea bunului stabilit în p/v cu privire la sechestră, sau după caz în raportul de evaluare a lui, prețul inițial al bunului scos la licitație va fi cel mai mare propus de către participantul la licitație;

- emiterea la data de 16.09.2010 a încheierii de încetare a procedurii de executare, pe care împreună cu documentul executoriu, contrar prevederilor art. 80 alin. (3) Cod de executare, nu a transmis-o judecătoriei Telenеști pentru anexare la cauza civilă, nu constituie depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, or toate acțiunile întreprinse de el se încadrează în limitele competenții lui de serviciu, iar ceea ce se referă la încetarea procedurii de executare în competența lui exclusivă, fapt stabilit de fișa postului anexată la f.d.160-164 v.1. Respectiv, acționînd la efectuarea acestor acțiuni, în limita împuternicirilor funcționale, prevăzute atît în fișa postului, cît și de normele Codului de Executare în redacția legii din 2004, în vigoare la momentul comiterii pretinselor fapte prejudiciabile, xxxxNUMExxxx nu poate fi supus răspunderii penale pentru depășirea atribuțiilor de serviciu, ori în fapt o atare depășire nici nu a avut loc.

Cît privește nereturnarea instanței de judecată a documentului executoriu, această

împrejurare poat fi apreciată drept nerespectarea obligațiilor de serviciu, ce poate atrage doar răspundere disciplinară și nu penală.

În același context Colegiul ține se menționeze, că pretinsa depășire de către xxxxNUMExxxx a atribuțiilor de serviciu, la numirea și petrecerea licitației asupra barul ”La Ventura” din localitatea xxxxORAS_SATxxxx, Șoldănești, contravine împrejurărilor constatate prin decizia CC al CA Bălții din 26.09.2013 prin care s-a dispus admiterea recursurilor declarate de P. N și A. P, dispunîndu-se casarea încheierii judecătoriei Sîngerei din 23.07.2013 cu emiterea unei soluții noi prin care cererea lui V. D către A. P și intervenienții accesorii M.R, P. N și Biroul de executare A. R cu privire la contestarea actului executorului judecătoresc a fost respinsă.

Astfel, în motivarea soluției adoptate pe caz, instanța de apel reținînd prevederile art. 122 alin. (1) Codul de Executare (în redacția legii din 2004) potrivit cărora dacă debitorul nu a executat benevol documentul executoriu și dacă actele de aplicare a sechestrului asupra bunurilor nu au fost contestate în termenul prevăzut de art.114 din Cod, executorul judecătoresc este obligat în cel mult 10 zile, să inițieze procedura de vînzare a bunurilor sechestrare. Alin. (2) aceleași norme stipulează, că în cazul în care actele executorului judecătoresc au fost contestate, vînzarea bunurilor se suspendă pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești. Cu referire la norma visată, Colegiul civil a reținut, că nu poate fi invocat rea-credință, odată ce există o hotărîre judecătorească irevocabilă, ce urmează a fi executată, iar acțiunile îndreptate în vederea executării acestei hotărîri nu pot fi considerate ca fiind ilegale. Respectiv, instanța de recurs a constatat, că executorul judecătoresc a fost obligat la executarea hotărîrii din 10.11.2009 prin acțiunile permise de lege, să dispună organizarea și petrecerea licitației. În același context CC a reiețerat, că în luna august 2010 cînd V. D a contestat legalitatea p/v de sechestră din 26.07.2010, precum și la 10.09.2010 cînd a fost desfășurată licitația, conform art. 73 Cod de Executare temei de suspendare obligatorie a procedurii de executare nu se regăsea, or legiuitorul eshaustiv a prevăut cazurile de suspendare obligatorie a procedurii de executare. Depunerea cererii împotriva actelor executorului judecătoresc poate servi temei de suspendare a documentului executoriu numai pentru instanța de judecată conform prevederilor art. 74 alin. (1) lit. d) Cod penal. Respectiv, executorul judecătoresc era în drept să solicite instanței suspendarea procedurii de executare, dar nu și obligat s-o facă, or potrivit normei date, instanța de judecată era și ea în drept să suspende executarea tutlului executoriu din oficiu sau la cererea debitorului, care în cauza dată nu și-a realizat efectiv acest drept. În atare împrejurări instanța de recurs a constatat, că la data petrecerii licitației din 10.09.2010 era definitivă hotărîrea din 19.08.2010 privind respingerea contestației depuse de V. D. împotriva p/v de sechestră din 26.07.2010, contestarea ei ulterioară la data de 17.09.2010 nefiind imputabilă executorului judecătoresc drept rea-credință, creditorului urmăritor și adjudecătorului care a devenit proprietar al imobilului expus la licitație în corespundere cu art. 321 CC al RM. La fel prin hotărîrea nominalizată instanța de recurs a reținut, că Camera de Comerț și Industrie la solicitarea lui V. D a evaluat nu numai imobilul pus în litigiu, ci și terenul aferent, constatînd prețul acestui bun de 1 445 000 lei, pe cînd obiectul licitației a servit doar încăperea disco-barului, evaluată potrivit organului cadastral la suma de 235 mii lei, debitorul neprezintînd alte probe referitor la costul acestei încăperi. Și în final instanța de recurs a menționat, că în corespundere cu art. 163 alin. (3) CE este un drept și nu obligația executorului judecătoresc de a respecta consecutivitatea urmăririi bunurilor, motiv pentru care expunerea la licitație a disco-barului și nu a altui imobil, nu constituie o abatere de la procedura legală (f.d. 82-87 v.2);

Prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al CSJ din 12.03.2014 decizia instanței de apel Bălți din 23.01.2014 a fost menținută fără modificări, fiind respins recursul lui V. D în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de el către A. P și intervenienții accesorii M. R, P. N.și Biroul de Executare A. R. cu privire la contetstarea actului executoriu (f.d. 106-110 v.2). Din conținutul deciziei nominalizate rezultă, că la data de 31.10.2013 V. D a contestat în ordine de revizuire legalitatea deciziei din 26.09.2013 solicitînd casarea ei, cerere care prin încheierea CA Bălți din 23.01.2014 a fost respinsă. Ca rezultat, V.D a contestat respectiva încheiere cu recurs la CSJ, care respingînd-ui cerințele formulate pe motiv că nu se întrunesc în norma art. 449 CPC, a invocat, că admiterea unei cereri de revizuire ar contravine principiului securității raporturilor civile și ar constitui o violare a art. 6 a

Convenției, or în viziunea Curții ”casarea unei hotărâri irevocabile este un un act instantaneu, ce nu ceează o situație continuie, chiar dacă ea determină redeschiderea procedurilor”.

Apreciind sub toate aspectele, complet și obiectiv împrejurările de fapt a cauzei penale, constatate prin prisma probelor cercetate, precum și plasându-le în raport cu aspectele de drept ce reglementează procedura de executare, în special cea de petrecere a licitației, Colegiul nu regăsește în acțiunile inculpatului xxxNUMExxxx careva ”depășire a atribuțiilor de serviciu”, or în funcția deținută de Șef al Oficiului de Executare și în corespundere cu fișa postului, el era în drept să asigure respectarea procesului de executare a documentelor în termenele prevăzute de legislație; să efectueze acțiuni de supraveghere și control al executării documentelor executorii de către executorii jucătoriști; să verifice procedurile executorii ale executorilor judecătorești și dosarele personale a beneficiarilor, precum și să emită încheieri de suspendare, încetare și restituire a documentului executoriu (f.d. 160-16 v.1), fără a se implica în procesul propriu zis de executare. Respectiv, interpelarea organului cadastral privind costul imobilului scos la licitație, anunțul public al petrecerii ei, liberarea biletelor participanților la licitație și petrecerea nemijlocită a acesteea în cadrul unei proceduri executorii, nu constituie elementele constitutive a laturii obiective a componenței de ”depășire a atribuțiilor de serviciu”, inculpatul xxxNUMExxxx conștientizând legalitatea acțiunilor sale, întreprinse în limitele atribuțiilor funcționale.

Cît privește dauna materială în sumă de 1 445 000 lei, pretinsă a-i fi cauzată debitorului V.D, Colegiul reține neconfirmarea cuantumului ei în aspect probant, or raportul de evaluare a CCI, anexat la materialele cauzei penale, nu poate servi drept probă pertinentă pentru constatarea mărimii ei. Pe lângă faptul, că acest raport se referă nu numai la imobilul adjudecat ci și la terenul lui aferent, ce nu a servit obiect de litigiu civil și cercetare penală, Colegiul consideră, că prin cerința formulată de recuperare a daunei materiale, se urmărește scopul soluționării pozitive în interesele debitorului V.D, a procedurii de executare din contul persoanelor oficiale, ceea ce prin sine și este o defaimare a instituțiilor statatle, știrbind imaginea autorității publice.

În corespundere cu art. 225 alin. (4) Cod pr. penală solicitarea lui V. D. privind recuperarea prejudiciului moral în sumă de un milion lei, se lasă fără soluționare, fapt ce nu împiedică inițierea ei în ordinea procedurii civile.

Pe motivele expuse și cu argumentele aduse în prezenta decizie, Colegiul consideră necesar în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod pe. penală de a-l achita pe xxxNUMExxxxhenadue Onisim de sub învinuirea lui formulată în rechizitoriul pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal pentru că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

În corespundere cu art. art. 415 alin. (1) pct. 2); 416-417 Cod pr. penală, Colegiul,-

D E C I D E:

Apelurile procurorului în Procuratura Anticorupție Octavian Iachimovschi și cel suplimentar al procurorului în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Elena Bogdan declarate împotriva sentinței judecătoreiei Telenești din 07.12.2012 prin care procesul penal în privința inculpatului xxxNUMExxxx pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal a fost încetat în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală se admit din alte motive decît cele invocate în ele, dispunîndu-se casarea, inclusiv din oficiu a sentinței, cu pronunțarea unei soluții noi, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță după cum urmează,-

În corespundere cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod pr. penală xxxNUMExxxx se achită de sub învinuirea lui formulată în rechizitoriul pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal pentru că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Prezenta decizie este susceptibilă de a fi pusă în executare, dar poate fi contestată cu recurs la CSJ în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Dispozitivul deciziei adoptat și pronunțat în public la data de 25.06.2014, decizia motivată fiind pronunțată în public la data de 09.07.2014.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător: